

עד מתי יכהן צ'יצ' בתפקידו. מה השאירו

הגנבים למנהלת התיאטרון ומי צבע את

שערות ראשו של הברדן

■ המגבל"ל לשעבר של רשות השידור, יצחק ליבני, עוסק שליש מהיממה בקריאת ספרים. ליבני, שחי מפנסיה אחרי פרישתו מהתפקיד, היה מרצה יאורח באוניברסיטת תל-אביב בשנת הלימודים הקרוי בה, וירצה על הקשר שבין טלוויזיה ופוליטיקה. ליבני מתכוון להשתמש במיקרום ש-קרו לו אישית במהלך תפקידו. שבו הוא נאלץ להתמודד יום-יום עם דרישות ולחצים של השילטון, הן של המערך והן של הליכוד.

■ המשורר יבני, המוכר בעצמו את ספרי שיריו, ובי-הצלחה רבה, עומד למכור סריט נוסף: קאסטות של תק-ליטו של **שמואליק קראוס**, נלגל מסתובב, שחציו הוא שיי-רים פרי עטו של יבני. קראוס צריך למכור חמשת אלפי ער-

הוא מדבר על „קבלת-פרצוף“ מי ששמחים לבואו הם עובדי הניקיון בתיאטרון, כשלכלי-אחד מהם הוא קורא „גסיך בלונדיני“.

■ המחזאי יהושע פוי-בול טוען שאלוף-מישנה (מיל') **אלי גבע** הוא האשם בתאור-נות-הדרכים. הכיכוד? במדורו חואקירי בעל-המישור הוא הסביר: „אריק צדק בלי ספק בכך שהטיל על אלי גבע את האשמה לקורבנות שנפלו בלבי-נון. הוא שכח רק להוסיף, כי אלי גבע אשם גם בכך שאני שים נהרגים בתאונות-דרכים בכבישי הארץ. אילולא סייע אלי גבע למנוע את הפלישה לביירות. היו הרבה פחות אנ-שיק נהרגים בתאונות-דרכים: הם היו נהרגים בביירות.“

על כך שהגנבים לא השאירו תמאה. למרוח אותה על ה-תירס.

■ בימאי המחזה מודליאני בתיאטרון הדרומי הוא **תרי תומא**. בכל פעם שהוא מגיע לעבודה בבאר-שבע, הוא מע-מיד את כל התיאטרון על ה-רגליים. תומא, בן לאב יהודי ואם אוסטרית, מחלק את זמנו בין בימוי בישראל הוראה בבית-הספר לאמנות הבימה ב-הולנד. הוא נוהג לדבר במכוון בשיבושי לשון. כאשר הופיע לפגישה הראשונה שבה קראו את המחזה ינו והטווס, הוא בירך את הצוות והבימאי להצ-לחת יונה והאווז. את נסיעותיו לבאר-שבע בשירות המוניות יעל דרומה הוא מכנה שושנה מיורחה, ותחת „קבלת-פנים“

יהודה בן-מאיר

חוצה את שטח המוזמנים המכיר בדים ויוצא לריכבו לפני סיום טקס חנוכת העיר מעלה-אדומים בגדה. בן-מאיר היה רדום ברוב חלקי הטקס, וכן קדימה ונימנם. כאשר ראה שלפני הסיום עוזבים חלק מהמכובדים האחרים, מיהר לצאת אף הוא, אך תחת לעבור בפתח, דילג מעל לחבל שהקיף את מיכלאת המוזמנים.

רוקד עם ורד ציבועו, מורה למחול אירובי, במסיבת-הפתחה שערכו ילדיהם לו ולאשתו מינו ליום נישואיהם ה-23. הזוג החוגג פותח על-ידי ילדיהם לבוא לארוחת-ערב, וממנה הם הזמנו לבקר חברה ב„מועדון“. כשכנסו לשם גילתה מירי, העוסקת ביחסים-ציבור, שהנתיעו אותה עם מסיבה רבת-משתתפים. מירי זכרונה התרגשה מאוד והזילה דימעה.

אמנון זכרוני

שלה. הופעתה במידרחוב היתה ברישיון. מאחר שהיא חברה באגודת הפסלים והציירים בי-עי. כשראה אותה קצין-הבני-טחון של העירייה, **בני וולף פוכיץ**, הוא דרש ממנה בתור קף שהיא תעזוב את המקום. בטענה שהיא מחלקת חומר-הסברה של אש"ף. קצין-הביטחון, שראה אותה בהפג-נות נגד המילחמה בלבנון שי-נערכו בחיפה, קרא למישרה. מר נלקחה לתחנת-המישרה כשהמון מוסת דורש לעשות בה שפטים. אחרי חמש שעות של המתנה בתחנה, כשהיא מואשמת בהפצת חומר נגד המדינה, הופיע במקום קצין וציווה לשחררה ללא. צורך ב-ערבות. סיכמה מר את הפר-ש: „עברת הרבה בחיי ולא חששתי, אך כאן זה היה טירוף של המון אנשים, ופשוט פח-דתי מהגרוע ביותר.“

■ מנהלת תיאטרון באר-שבע, **ציפי פינס**, לא העל-תה על דעתה שגנבים ישבשו את המסיבה שהיא תיכננה לשחקני התיאטרון. כשהורה פינס מסיוול בחו"ל, היא הח-ליטה לערוך מסיבה, ולצורך כך קנתה בחנות השקם בבי-רת הנגב גבינות, מיני מאפה, יינות ופיצוחים. את כל הפי-ריטים היא הניחה בארגז במר-שב האחורי של מכוניתה. וכ-דרכה הביתה קפצה לתיאטרון כדי לראות מה נשמע. כאשר היא חזרה למקום התנייה, נד-המה לראות שאלמונים שברו את חלון דלתה האחורית של המכונית וגנבו את כל הארגז.

■ המסיבה התקיימה בכל-זאת, וכולם זללו קלחי-תירס. שאותם שכחו הגנבים ברכב. השחקניות **פירה קנמור** ו-**פטיאנה קוליס** אודייר אמרו לפינס שהגניבה היתה לטובה, משום ששתיהן בדיא-טה. הבימאי **יורם פלאק** רגו

פתי מאמין לכל דבר. כלל ישן זה למד הברדן **שרמה** („גי'נגי“) **גורדכרנג**, שהיה בטויל קצר באנגליה. חבריו למסע חמדו לצון והתי-זו צבע סגול על שערות ראשו. כמנהג חסידי הפאנק בבירת בריטניה. גי'נגי, שמיהר ל-מישחק כדורגל, שכח להסיר את הצבע מראשו. הוא הצליח להיכנס ליציע העיתונאים בי-מיגרש קבוצת טוטנהם, במי-שחקי פתיחת הליגה, והתיישב ליד **שבתאי היר**, שחקן ה-כדורגל של הפועל תל-אביב. לוי שהיה במקום עם חבריו, לוי התפעל ממראהו של גי'נגי וביקש הסבר. הברדן העדיף שלא לספר את האמת ואמר לכדורגלן: „אתה לא תאמין מה קרה לי. שתי פנקיסטיות תפסו אותי ליד המלון. לקחו אותי אליהן. הפשיטו אותי, צבעו לי את כל הגוף ורק אחרי זה הסכימו ששלושתינו נכנס למיטה. עדיין לא הס-פקתי להסיר את הצבע הסגול מראשי.“ לוי ההמום פער את פיו, גילגל את עיניו וביקש את כתובת השתיים.

■ גיזבר עיריית תל-אביב, **יצחק אלרון**, יודע כמה זמן יהיה **שרמה** („ציצי“) **להט** ראש עיריית תל-אביב. בדיון שנערך בלישכת ראש-העיר על פרויקט-בילוי מתוכנן, אמר אחד מהנוכחים שהמקום יהיה מוכשר לציבור בשנת 1996. העיר אלרון, תת-אלוף (מיל'), שהיה בעבר יועץ כספי ל-רמטכ"ל: „אין דבר. תחזרו בעוד 14 שנה. ציצי עוד יהיה ראש-עירייה ותוכלו לדבר איתו.“

■ חוויה בלתי-ניעימה בעיי-צומו של פסטיבל קיץ בחיפה עברה **ארנה מר**, גרושתו של העיתונאי **סליבה חמים** מנצרת. מר באה לחגיגות הקיץ עם פסיליאבן וסיפרי שירה